

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Andrej Einspieler. †

Preko strmih Karavank došla nam je danes opoldne prežalostna vest. Koroške Slovence zadela je britka izguba, ki se dá le primerjati z udarcem, ki je zadel vse Slovence vsled smrti očeta Janeza Bleiweisa. Danes zjutraj ob 9. uri umrl je v Celovci monsignor Andrej Einspieler, voditelj Slovencev v Korotanu, zlatomašnik in jeden prvih veljakov izmed sedaj živečih Slovencev.

Kdor je slavnega pokojnika gledal ob njegovi zlati maši dne 21. avgusta 1887 l. v rojstveni mu vasi, v idiličnih Svečah, kako je pri maši še krepko in sonorno zapel, kako je z mladeniško čilostjo vsprejemal deputacijo za deputacijo, za vsako imel umesten in pristrčen odgovor, kako je pri banketu vse naukuševal ognjevitimi govori in napitnicami — veselil se je izrednega tega prizora in častital je z dna srca koroškim Slovincem, da je slavnih njih voditelj kljub visoki starosti duševno in telesno še tako čvrst, da utegne, če ne več, vsaj jedno desetletje še delovati narodu na korist.

A Slovenec nema sreče, zlasti pa koroški naši bratje ne. Avgusta meseca in pozneje še tako krepki Andrej Einspieler zbolel je par dni pred svojim godom (30. novembra) in ulegel se dne 10. decembra v postelj, iz katere ni več ustal. Do novega leta bilo je še upanja, da se bolezen nagne na boljšo stran, a po novem letu shujšala se je bolezen, naposled šinila mu je v možgane in prouzročevala mu zadnje dni tolike muke, da je groznih bolečin noč in dan na ves glas kričal. Zadnjih osem dni že nikogar več ni poznal, v noč od sobote na nedeljo je popolnem onemogel, včeraj pa že ni več govoril in katastrofa je postala neizogibna.

Danes zjutraj rešila ga je smrt zemeljskega trpljenja, vsem njegovim rojakom pa zadela trpko rano, ki se ne bode tako hitro zacelila, kajti ime njegovo bilo je popoln program, ime Einspieler bilo je koroškim nemškutarjem in Tevtonom v strah, Slovence pa je vzbujalo in naukuševalo k delovanju na narodnem polji. Zato so ga pa tudi njegovi rojaki tako iskreno ljubili, zato je njegovo ime znano in častito v poslednji slovenski koči, zato je danes ves slovenski Korotan utopljen v globoko žalost, s Korotanom vred pa vse pokrajine, kjer se glasi jezik slovenski.

Andrej Einspieler bil je porojen dne 13. novembra 1813 v Svečah, v Rožni dolini, na severnem vznožju divne Kočne. V gimnazijo pohajal je v Celovci, po končani gimnaziji pa 1835. l. stopil v semenišče Celovško ter bil dne 6. avgusta 1837 v mašnika posvečen. Kot duhovnik pastiral je 8 let na deželi, 6 let pa v Celovci, dokler ni bil 1852. l. imenovan profesorjem veronauka in slo-

venščine na realki, katero službo je opravljal do 1882. l. ter potem dokončavši 30 službenih let, stopil v pokoj.

S temi skromnimi podatki obrisano je pa samo njegovo delovanje kot dušni pastir in profesor, nikakor pa ne delovanje njegovo kot rodoljub, politički vodja in pisatelj. Že 1848. l., ko je probujenost politička začela trkati tudi ta naša vrata, dopisoval je v „Slovenijo“, pozneje v „Novice“, v „Südslavische Zeitung“ in v druge liste. L. 1861. začel je izdavat „Stimmen aus Innerösterreich“, 1865. l. „Die Draupost“, in „Slovenca“, ki je izhajal do leta 1867. in bil za tiste čase uzorno uredovan list. Pozneje izdajal je do 1869. leta „Das Kärntner Blatt“, do 1883. l. pa „Kärntner Volksstimmen.“ L. 1882. ustanovil je „Mir“, ki je za koroške Slovence eminentnega pomena, ki se tiska v par tisoč izvodih in se nahaja ne le v vsaki vasi, temveč skoro v vsaki slovenski hiši.

Že rečena podjetja zahtevajo celega moža. Če pa temu še dodamo, da je od 1856 do 1883 izdajal „Slovenskega Prijatelja“, od 1852—55 „Šolskega prijatelja“, da je bil od početka pa do današnjega dne duša „Družbi sv. Mohorja“, katerej ni jednake v vsej Avstriji in katera broji nad 35.000 članov, da je pri vsaki priliki zastopal in branil koroške brate svoje in se v deželni zboru koroškem „brez upa zmage“ junaško boril za slovenske pravice, potem mora tudi najkrutejši nasprotnik priznati, da je bilo nje govo življenje nepretrgana vrsta dela in trpljenja, posvečenega narodu, da je ves čas svojega življenja vestno uporabljal, bil uzoren duhoven in uzoren rodoljub, ki še na smrtni postelji ni imel druge želje, nego da bi še ozdravel, da bi še mogel kaj storiti za uboge koroške Slovence.

Z nepopisno bolj v srci stojé slednji danes okolu krste preljubljenega svojega voditelja, očeta svojega, katerega bodo dolgo in teško pogrešali. Z iskreno besedo, s krepko pisavo budil in unemal je pokojnik ožje svoje rojake, probudil jih je k življenju političkemu in vzgojil kot naroda našega čvrst in nadobuden del, katerega sicer ločijo planine in reke od ostalega slovenskega sveta, kateri pa se živo zaveda svoje narodnosti, svojih pravic ter je v duhu spojen z nami, živečimi izven starodavnega Korotana.

Ta zavest, ta probujenost pa je izključno pokojnega Andreja Einspielerja zasluga, in s to zaslugi stekel si je ljubezen in hvaležnost vseh Slovencev. Zato žaluje ob njegovi smrti vsak zaveden Slovenec, zato bodo iz vseh slovenskih pokrajin javili se sožalni glasi, zato ohranil se mu bode več spomin mej nami in dokler bode slovenskega rodu na svetu, čula se bode Slava Einspielerjevemu imenu!

LISTEK.

Otci in sinovi.

Roman.

Ruski spisal J. S. Turgenjev, preložil Ivan Gornik.

(Dalje.)

XIV.

Vašega otca videla sem dvakrat ter čula mnogo o njem, nadaljevala je; — jako me veseli, da sem se z vami seznanila.

V tem trenutku prihitel je k njej nekak po-bočnik ter jo prosil za kadriljo. Prikimala je.

— Vi torej plešete? vprašal je Arkadij ponižno.

— Plešem. Vender čemu mislite, da ne bi plesala? Ali se vam zdim prestara?

— Oprostite, kako morete . . . Ako je tako, dovolite, da vas prosim za mazurko. Odincova se je ljubeznivo nasmehnila. — Izvolite, dejala je ter pogledala Arkadija, ne zviška temveč tako kakor gledajo omožene sestre na jako mlade brate. Odincova ni bila mnogo starejša od Arkadija, minolo jej je

sedemindvajseto leto, a v njeni prisotnosti čutil se je on šolarja, učenčka, kakor da bi bila razlika let med njima mnogo znatnejša. Matvej Iljič približal se jej je z veličastnim izrazom in preponižnimi besedami. Arkadij stopil je na stran, a jo i nadalje motril: opustil ni od nje očesa celo mej kadriljo. Pogovarjala se je ravno tako neprisiljeno s svojim plesalcem kakor poprej z uradnikom, tiho je migala z glavo in očesoma in kake dvakrat tiho se zasmejala. Nos njen bil je malo debel, kakor ga imajo vse Rusinje, in barva njene kože ni bila popolnem čista; vender je bil Arkadij prepričan, da še nikdar ni videl tako krasne ženske. Zvok njenega glasu ni mu hotel iz ušes; celo gube njene obleke zdele so se mu drugače položene kakor pri drugih, razmerneje in širje, njeno kretanje pa je bilo plemenito in naravno ob jednom.

Arkadij čutil je v srci neko bojazen, ko se je pri prvih zvokih mazurke usedel poleg svoje dame in, pripravljaje je, da začne pogovor, potegnil se z roko preko las ter ne našel nijedne besede. Bal in vznemirjal pa še ni dolgo; pokoj Odincove polastil

se je tudi njega; ni prošlo četrt ure, ko je že neprisiljeno pripovedoval o svojem otci, strici, o življenju v Peterburgu in na kmetih. Odincova poslušala ga je s spodobno pazljivostjo izlahka odpiraje in zapiraje pabljačo; njegov govor kinili so le kavaliriji, ki so jo prosili za ples; Sitnikov oglasil se je mej drugimi dvakrat pri njej. Povračaje se, sedala je iznova, iznova jemala je pabljačo in niti prsi se jej neso hitreje dvigale. Arkadij pa je začel iznova govoriti ves s srečo prošino, da je mogel biti v njeni bližini, govoriti z njo, gledajoč v njeni očesi, na njeno krasno čelo, vse njeno mило, važno in umno obličje. Ona sama govorila je malo, a poznavanje življenja kazalo se je v njenih besedah; iz nekojih njenih opomenj sklepal je Arkadij, da je ta mlada ženska mnogo prečutila in premislila . . .

— S kom ste vi popreje skupaj stali? vprašala ga je; — ko vas je gospod Sitnikov k meni pripeljal?

— Ali ste ga opazili? vprašal je Arkadij. — Kaj-ne da, kako zanimiv obraz ima? To je neki Bazarov, moj prijatelj. (Dalje prih.)

V avstrijske notranji politiki je sedaj gotovo najvažnejša zadeva pogajanja mej Čehi in Nemci, da bi slednji ustopili zopet v češki deželni zbor. Ta stvar nima le velike važnosti za češko kraljestvo, ampak za vso Avstrijo. Vsi listi se bavijo s to važno zadevo, če tudi noben ne ve, kako daleč so dozorela pogajanja, bodo li imela kak uspeh, ali ne. Sprva je kazalo, da Nemci se nikakor ne mislijo udati. Še sedaj njihovi organi iz opozicijskega tabora pišejo strupene članke proti spravi, ali pa zahtevajo od češke narodne stranke stvari, katerih najskromniši Čeh dovoliti ne more. Blažja sapa, kakor je videti, veje tačas me legalnimi zastopniki nemštva.

Vidi se spoznavanje, da tudi v tej zadevi ne smejo preveč napenjati svoje strune, ker sicer bi nazadnje zgubili vse zaupanje v višjih krogih ter si za zmiraj zaprli pot do vlade. Vnanji položaj je jako kritičen in zategadel bi se onemu jako zamerilo, ki bi sedaj sejal razprtije mej avstrijske narode, ki bodo morda v kratkem poklicani, da skupno branijo našo državo pred vnanjim sovražnikom. Pa ne le Nemci, ampak tudi Čehi morajo jemati to v poštev. Zaradi taci razmer ne moremo zameriti češkimi narodnim zastopnikom, če v tem ali onem prijenjajo. Pomisliti moramo, da bi baš češka neodjenljivost se v višjih krogih utegnila tolmačiti kot upornost, ter bi pogladila Nemcem pot do vlade. Zlasti je sedaj treba velike previdnosti, ker se že itak rada sumniči lojalnost avstrijskih slovanskih narodov. Res da neka stranka na Češkem obsoja pogajanje z Nemci in očita narodnim zastopnikom pomankanje značajnosti in celo izdajstvo. Če pa dobro vse preudarimo, vidimo, da se s takim očitanjem dela Staročehom krivica. Kaj bi bilo Čehom pomagano, ko bi se tako odločno branili svoje pravice, če bi pa bila posledica tega le nemško-liberalna vlada, katera bi Slovane še huje zatirala, kakor so je dosedanje liberalne vlade in pred vsem skrbela, da si zagotovi z raznimi novimi umetnimi volilnimi redi svoje gospodstvo ter proglasi nemščino za državni jezik.

Kakor je znano, so povod razpore, ki se je mej Nemci in Čehi predvlaskim porodil, neke jezikovne naredbe pravosodnjega ministerstva. Nemci bi radi, da bi te jezikovne naredbe ne veljale za celo Češko, temveč samo za češke okraje. Da bi pa bilo to mogoče, so Nemci v Češkem deželnem zboru predlagali razdelitev namestništva in deželne nadsodnije v češki in nemški oddelek ter razdelitev okrajev po narodnostih. Češki poslanci so pa v tem videli rušenje svojih zgodovinskih pravic in pa preziranje narodne enakopravnosti. Če bi se razdelili okraji po narodnostih, prišlo bi kmalu do razdelitve češkega kraljestva, v kar pa Čehi ne privolijo, dokler stojé na zgodovinskem stališču. Nemci pa v tem oziru v svojih zahtevah neso dosledni. Dokler so sami lahko gospodovali na Češkem, jim ni bilo za razdelitev okrajev in tudi sedaj nečejo nič slišati, da bi se okraji tako razdelili na Moravskem in v Šleziji, kjer imajo sami oblast v rokah, dasi so razmere v teh dveh kronovinah podobne razmeram na Češkem. Če Nemec more dobiti po vsem češkem kraljestvu pravico v svojem jeziku, zakaj bi je isto tako Čeh ne? Narodna enakopravnost zahteva iste pravice za Čeha, kakor za Nemce. Če bi se Nemcem privolila v tem oziru kaka prednost, bi se s tem le naredil prvi korak k nemškemu državnemu jeziku. Ko so že Čehi bili odklonili jeden tak nemški predlog in se je stavil drugi, so ga kar zavrgli v prvem branji in Nemci so potem ostavili deželni zbor. Tedaj so se nadejali, da bodo s tem vrgli vladu, a zdaj pa že vidijo, da so se nekoliko varali v svojih nadah. Čehi so baje pripravljeni sedaj privoliti, da se pri nadsodišču in namestništvu osnuje poseben nemški oddelek, a ne, kar se tiče razdelitve okrajev po narodnostih. Tudi so pripravljeni dovoliti, da se osnuje nekaj novih okrožnih sodišč, da bodo nemški kraji spadali večinoma pod nemška okrožna sodišča. V koliko so zadovoljni Nemci s temi ponudbami, ne vemo. Njih listi se neso še prav jasno izjavili. Pa tudi vlada si prizadeva pregovoriti Nemce, da bi nastopili pot spravljivosti. Povedali smo že, da jim obeta dva ministerska portfelja. Tega Slovani pač ne moremo biti veseli, ker je že tako velika večina ministrov nemške narodnosti. Sicer pa tudi ne vemo, čemu bi se poklical Schmeikal, ker vlada dovolj dobro zagovarja Dunajevski in v to svrhu ni treba nobenega ministra, kakor je bil Unger v Auerspergovem ministerstvu. Še manj bi pa nam bilo po

volji, če bi se kakemu Nemcu izročil kak portfelj. Izročil bi se portfelj notranjih zadev ali pa pravosodja. Ti dve ministerstvi sta pa tako važni, da nam nikakor ne more biti prav, če jih dobi kak nasprotnik Slovanov v roko. Mi želimo, da se doseže sporazumjenje mej Čehi in Nemci, če le zato ne bodo treba plačati previsoke cene.

Iz deželnih zborov.

Deželni zbor kranjski.

(XIII. seja dne 13. januarja leta 1888)

(Dalje.)

Zbornica potem po soglasnem sklepu preide v specialno debato.

§ 1. Opravila, katera so občinam gledé zvrševanja zdravstvene policije in glede zdravstva sploh naložena po zakonu, mora oskrbovati vsaka občina ali sama zase, ali pa, v kolikor v to ne zadostujejo njena sredstva ali v kolikor bi bilo to v škodo uredbi zdravstvene službe po bližnjih občinah, v družbi s sosednimi občinami s sodelovanjem za to postavljene zdravnikov.

Ozemlje v zadnjem slučaju združenih občin se šteje za zdravstveno okrožje.

§ 2. Meje zdravstvenih okrožij se navadno ujemajo z mejami posameznih sodnih okrajev.

Z ozirom na krajne razmere, zlasti na število stanovnikov in na obstoječa občila, na zdravstveno osobje, kolikor ga je, na zdravstvene zavode in naprave, katere so že ustanovljene, ali katere je še ustanoviti, kakor tudi na morebiti izražene upravičene želje stanovnikov sme vendar politično deželno oblastvo dogovorno z deželnim odborom posamezna zdravstvena okrožja po ukazni poti tudi drugače omejiti.

Na isti način se smejo, ako se pokaže potreba, že obstoječa zdravstvena okrožja premeniti.

Imena zdravstvenim okrožjem določi politično deželno oblastvo dogovorno z deželnim odborom.

§ 3. Kadar občina (zdravstvena občina) oskrbuje sama zase vsa naložena ji opravila zdravstvene policije in zdravstva sploh (§ 1.), tedaj pristaja po določilih občinskega reda izvoljenemu občinskemu odboru, oziroma županu, zastopati to občino v tem oziru.

Kadar se družita dve ali kadar se združi več občin zaradi skupnega oskrbovanja določenih takšnih opravil v jedno zdravstveno okrožje, zbor dotičnih županstvenih članov, ako se ta združba ne razteza na več nego na šest občin.

Kadar se združi več nego šest takšnih občin v jedno zdravstveno okrožje, tedaj zastopa te občine zbor njih županov.

Vsak teh v dveh neposredno spredaj stoječih odstavkih zaznamenovanih zborov izvzeli po določilih, veljavnih za volitev župana kot predsednika in voditelja iz svoje srede načelnika in za slučaj, da je ta zadržan, načelnikovega namestnika, in sicer tega in onega za dobó njihovega uradnega poslovanja kot županstvena člana oziroma kot župana. Oba smeta pozneje, ako sta člana zastopu zdravstvenega okrožja, znova biti izvoljena.

Poslanec Kavčič nasvetuje, da občine, katere štejejo nad 1000 duš, pošljejo v zastop ne samo župane, temveč tudi svetovalce. Vsprejeto.

§ 4., ki govori o pravicah in dolžnostih zastopa zdravstvenega okrožja, bil je brez ugovora vsprejet. Ravno tako § 5., ki se glasi:

Kot zdravnik zdravstvene občine ali zdravstvenega okrožja sme biti umeščen samo tisti, kateri je upravičen izvrševati zdravniško prakso po deželah, zastopanih v državnem zboru, ki ima avstrijsko državljanstvo in fizično sposobnost, ki je v moralnem oziru brez madeža ter zna oba deželna jezika.

Imenovani zdravnik ima naslov: „okrožni zdravnik“.

§ 6. Imenovanje zdravnika na podstavi po prejšnjega razpisa, potem ko je bil zastop zdravstvene občine oziroma zdravstvenega okrožja pozvan staviti svoj predlog, pristaja deželnemu odboru, ki je dolžan držati se nasvetovanih mu treh oseb, dogovorno s političnim deželnim oblastvom.

Imenovanje je naznaniti dotičnemu političnemu okrajnemu oblastvu, katero vsprejme od imenovanega namesto prisege slovesno obljubo, h kateremu uradnemu dejanju je povabiti župana zdravstvene občine, oziroma načelnika zastopu zdravstvenega okrožja.

Kadar začasno ni okrožnega zdravnika, mora deželni odbor dogovorno s političnim deželnim oblastvom prouzročiti, da ga nadomestuje sosednji okrožni zdravnik ali pa drug za to sposoben zdravnik.

Pri § 6 predlaga poslanec Svetec, da naj se izpusti določba, da ima deželni odbor dogovorno z deželnu vlado imenovati zdravnike, in namesto tega naj se restituira vladna predloga, po kateri ima vlada pravico oporekati, ako se kako imenovanje vrši nepostavno. Predlog je bil vsprejet.

§ 7. Za vsak zdravstveni okraj, oziroma za vsako zdravstveno občino je postaviti jednega zdravnika.

Stanovišče mu odloči politično deželno oblastvo dogovorno z deželnim odborom.

§ 8. Letne plače okrožnih zdravnikov so razdeljene v tri razrede, in to po 600, 700 in 800 goldinarjev.

Od teh spada pod najvišji razred 20 odstotkov pod ostala dva razreda pa po 40 odstotkov.

Razrede zdravniških plač za posamezne službe določi z ozirom na njih važnost in na krajne razmere dotičnih stanovišč deželni odbor dogovorno s političnim deželnim oblastvom.

Plača zdaj poslujočih ranocelnikov, katerim je, ako so še za službovanje sposobni, začasno izročiti opravila okrožnih zdravnikov, mora znašati najmenj po 400 goldinarjev.

Vsak stalno nameščen okrožni zdravnik ima vrhu tega pravico do dveh v plačo uštevni starostnih doklad po 50 goldinarjev, vselej po dopolnjeni petletni službeni dobi, kakor tudi do pokojninskih in preskrbninskih užitkov zase in za zaostale svojece, katere užitke je izmeriti po predpisih, veljavnih za deželne uradnike, v kolikor zadnjim ne gredo ugodnosti podeljene z Najvišjim odločilom z dne 3. februarja 1856. leta, drž. zak. št. 113, in z dne 9. marčija 1857. leta, drž. zak. št. 95.

Govornik predlaga, da se tudi kirurgom izgovori, če ne pokojnina v polni meri, pa vsaj po 25 do 50% od njihove plače.

Odsekovo poročilo pravi o tem §:

Letne plače zdravnikom nasvetuje občinski odsek po 600, 700 in 800 gld. Okrajni ranocelniki, kateri dobivajo svoje plače iz okrajnih kas, bodo ponehali. Takih ranocelniških mest, sistemizovanih je 43 po vsej deželi, toda navadno je 7—8 mest izpraznjenih. Na 9 mestih so postavljeni doktorji, na ostalih kirurgi. Plače so jako različne od 800 gld. do 150 gld. in znašajo za vso deželo 19.600 gld. Po vladnej predlogi bi znašale plače za 36 služeb po 500, 600 in 700 gld. . . . 21.600 „

Po odsekovem nasvetu bilo bi

6 zdravnikov	po . . . 800 gld. =	4800 gld.
15 zdravnikov	po . . . 700 „ =	10500 „
15 zdravnikov	po . . . 600 „ =	9000 „
Skupaj		24.300 gld.

Ker so vsled te razredbe stroški za plače večji, nasvetuje odsek, da se dovolita samo dve petletnici po 50 gld. namesto treh, kar znaša manj 1.800 gld.

Odsek pa nasvetuje zaradi tega višje plače, ker sicer ni upati, da bi se zdravniki naseljevali na Kranjskem. Pomankanje zdravnikov je že zdaj občutljivo na veliko kvar zdravju ljudstva, katero je v mnogih krajih brez vsake zdravniške pomoči.

In to bode čedalje huje. Kajti odkar so prenehale kirurške šole, ne vzgojajo se več kirurgi in bodo s časoma izumrli. Najmlajši je že star 44, sploh jih je le 7 pod 50 let, 8 mej 50 in 60, 9 mej 60 in 70 let, jeden je star 72 in jeden 80 let. Doktorji pa le silijo v mesta, kakor drugod, tako tudi na Kranjskem. V Ljubljani s 26.000 prebivalci, je 20 doktorjev zdravilstva, jeden na 1.300 ljudi, po vsej drugej deželi, z 450.000 prebivalci, pa tudi le 20, ali jeden na 22.500 ljudi. Zato je neobhodno treba, da se določijo zdravnikom na deželi take plače, ki jih bodo vabile v kraje, kjer bi se sicer ne naseljevali. Itak doktor s to plačo ne more živeti, pa praksa utegne toliko nesti, da bodo shajali.

Sedanji ranocelniki ostanejo na svojih mestih in, dokler so zmožni, opravljajo službe distriktnih zdravnikov. Tam, kjer dobivajo sedaj menj ko 400 gld., poviša se jim plača do 400. Toda do petletnic in pokojnin nima prave, ker so le začasno postavljeni.

Poslanec baron Apfaltrern meni, da smo preoptimistični glede financijelnega učinka te postave, in se boji, da se bomo kmalu prav grdo izbudili iz teh lepih sanj. On predlaga, da se tudi stalnim zdravnikom ne sme dovoliti pokojnina, in stavi resolucijo, da naj se pokojnina le tedaj obljubi pri nastavljenju zdravnikov, ako bi bilo primankovanje istih; taka obljuba pa bi bila še le po preteku desetih let, skozi katere bi moral dotičnik vedno službo oskrbovati, obvezna za deželo.

Poročevalec se izjavlja odločno proti vsem predlogom, vlasti zavrača Apfaltrernovega, ki je sam ob sebi nedoslednost, ker zahteva od zdravnikov uplačila v pokojninski zaklad, pokojnin pa ne privoli. Paragraf 8., kakor ga predlaga odsek, bil je vsprejet, ter odklonjena predloga Stegnarjev in Apfaltrernov. § 7. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. in 16. vsprejmo se brez ugovora in brez spremembe, itak naslov in uvod zakona.

Dalje nasvetuje občinski odsek sledeči dve resoluciji:

1. Deželnemu odboru se naroča, da službeno navodilo za okrožne zdravnike, katero bode po § 13. tega zakona izdal dogovorno z deželnu vlado, predloži deželnemu zboru v prihodnji sesiji.

2. Deželnemu odboru se naroča, da za službene pote (§ 12.) na podstavi pridobljenih skušenj z ozirom na ležo in razteznost zdravstvenega okoliša, kakor tudi na število in opravila stanovnikov po zaslišanju skladovnih občin, dogovorno z deželnu vlado, določi okrožnim zdravnikom primerno odškodnino v povprečnem znesku.

Zbor obema resolucijama pritrdi, kakor tudi resoluciji, ki jo je bil stavil dr. Bleiweis in katero smo gori naveli.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 16. januarja.

V petek sta se v češkem deželnem zboru utemeljevala dva važna predloga. Prvi je utemeljeval dr. Vašaty svoj predlog, da bi se izvela popolna narodna enakopravnost pri vseh uradih do najvišje instance. Omenjal je, kako je žalostno, da češki odvetniki ne smejo pri najvišjem sodišču v češčini zagovarjati. Poudarjal je tudi, da mnogi uradi v Pragi, katerim je načelnik namestnik, ne spoštujejo narodne enakopravnosti. V formalnem oziru je predlagal, da se njegov predlog izroči odseku petnajstih članov. Dr. Rieger je sicer tudi za ta predlog, a misli, da stvar spada pred državni zbor, deželni zbor more skleniti le resolucijo. Kar se pa formalnosti tiče, je Rieger za to, da se predlog izroči odseku za okrajne in občinske zadeve. Dr. Vašaty izjavi, da je zadovoljen z Riegerovim predlogom. Pri glasovanju je bil vsprejet Riegerov predlog. Veleposestniki neso zanj glasovali, kar je vzbudilo veliko nevoljo mej Mladočehi in poslušalci na galeriji. Predsednik je moral ukazati, da se galerija izprazni. Matuš je pa utemeljeval svoj predlog, da bi se razširila deželna avtonomija, kar se tiče šolstva. Njegov predlog se je izročil šolskemu odseku.

Nek v Pešti izhajajoč vojaški strokovni list piše o nameravani reviziji vojaškega zakona. Ta list vé povedati, da se novinci ne bodo jemali več v 20., ampak v 21. letu. Temeljito se bo premenila institucija jednoletnih prostovoljcev. Jednoletni prostovoljci, ki napravijo častniški izpit, se ne bodo imenovali poročniki, ampak le častniškimi aspiranti. Pri imenovanju poročniki prišli bodo še le za pravimi častniškimi aspiranti na vrsto. Jednoletni prostovoljec, ki ne napravi častniškega izpita, moral bode še jedno leto služiti. Če koncem drugega leta ne napravi podčastniškega izpita, bode moral služiti še tretje, kakor drugi vojaki.

Avstrijski in ogerski državni zbor sta že večkrat izrekla željo, da bi se državni budget rešil do Novega leta, da bi ne bilo treba vsako leto za štiri ali pet mesecev dovoljevati provizorija. Tej nepriliki je največ urok to, da delegaciji zborujeta še le v oktobru ali novembru in določita skupni budget. Državni zbor pa prej ne more začeti budgetne debate, da je skupni budget določen. Da se temu odpomore, hočejo baje v bodoče delegaciji sklicati v maji, in potem se bode lahko državni zbor sešel v septembru in neprestano zboroval do Božiča ter rešil tačas budget.

Vnanje države.

Več **srbskih** emigrantov, ki so pomiloščeni, vrnilo se je v svojo domovino. Kakor se govori, hočejo kralju izročiti zahvalno adresno za pomiloščene. Pomiloščenje emigrantov napravilo je po deželi najboljši utis in bode v mnogih ozirih koristilo vladi. — Kralj je imenoval ministerskega predsednika, polkovnika Gruica, generalom, s čimer se je tudi pri kupil radikalni stranki. Dosedaj ni bil noben radikalcev general, ker jim krona ni dosti zaupala. — Minister notranjih zadev je naročil vsem prefektom, da naj nepristranski postopajo v vseh zadevah ter posebno skrbé za red ter varnost premoženja in življenja. O kaki spremeni uradnikov pa ni nič čuti, četudi so skoro vsi prefekti liberalci ali pa naprednjaki. Ko je bil prišel Ristić na krmilo, bilo je v kratkem odstavljenih več uradnikov in nadomeščenih z liberalci. Radikalna vlada pa kaj tacega ne namerava, iz česar moremo sklepati, da nikakor ne namerava z uradniki uplivati pri kacic volitvah, ampak hoče, da narod svobodno izjavi svoje mnenje. Pod Ristićem se je bila začela preiskava proti mnogim uradnikom zaradi zlorabe oblasti in so bile v ta namen sestavljene posebne komisije. Vlada je sedaj ukazala, da morajo imenovane komisije takoj predložiti svoja poročila. Komisije, katere dosedaj neso prišle nikakim zlorabam na sled, se bodo kar razpustile. Najbrž se bode v kratkem to preiskavanje ustavilo, ker kralj gotovo ne želi, da bi se nerednosti, ki so se godile pod Garašaninovo vlado, sedaj vlekli na dan.

Ruski finančni minister bil je, kakor trdi „Kölnische Zeitung“, dva dni v Parizu. Kaj da je imel opraviti, se ne vé. Najbrž je skušal dobiti kako večje posojilo. Ruski listi pa nič ne vedó o tem potovanju in je torej vsa stvar najbrž izmišljena. Tudi iz Pariza o tem ni nobenega poročila.

Vedne menjave vlad jako ovirajo razvoj vojske in pomorstva na **Francoskem** in škodujejo tudi francoski vnanji politiki. Katera država bi hotela se dogovarjati o kacic zvezah z ministrom, o katerem se ne vé, če bode še jutri ministrom. Poslanec Michelin hoče predlagati zategadel v zbornici, da bi ministri vnanjih zadev, pomorstva in vojske bili odgovorni samo za svoja dela, ne pa tudi za dela vsega ministerstva, ter bi jim ne bilo treba, odstopiti, kadar bi ministerstvo zaradi kake stvari dalo ostavko, ki se ne tiče njih portfeljev. Dosti upanja ni, da bi bil ta predlog vsprejet, ker večina poslancev ima neko posebno veselje na tem, če morejo vreči ministerstvo, kadar se jim zazdi. Republičani bodo pa imeli še druge pomisleke. S tem bi se namreč še bolj povzdignila moč vojnega in pa pomorskega ministra, ter bi potem lažje napravila kak državni prevrat. Znano je, da generali in admirali neso posebno udani republikli.

Pruski deželni zbor otvoril se je v soboto s prostolnim govorom, kateri naglašá, da še ni minula skrb kralja, kraljeve hiše in naroda za prestolonaslednika, a je vendar trpiti, da bode ozdravel. Finančni položaj je za 42 milijonov ugodnejši, nego je kazal proračun. Ker bode letošnje leto najbrže ugodnejše, bode se bodoče leto že doseglo ravnotežje v budgetu, če ne bode nikacih nepričakovanih ovir. Potem pa našteva več stvari, s katerimi se bode imel baviti zbor. Treba bode zboljšati plače, duhovnikom vseh veroizpovedanj. Uradnikom se bode položaj s tem zboljšal, da jim ne bode treba doneškov za udove in sirote plačevati. Velika bremena občin za šole se bodo s tem zmanjšala, da jih bode prevzela deloma državna blagajnica. Nadalje se bode zboru predložil zakon o zgradbi nekaterih železnic in regulovanju Visle, okrožni in pravi prov. red za Šlezvik-Holstein, zakon, kako naj izvede zavarovanje kmetijskih in gozdarskih delavcev. Koncem preostali govor izraža upanje, da bode delovanje deželnega zbora tudi v tem zasedanju spremljal božji blagoslov. Vnanje politike prestolni govor nič ne omenja. Ravno tako tudi ne napoveduje predloge o podaljšanju legislativne dobe. Vlada baje ne misli predlagati podaljšanja legislativne dobe, ker so se proti temu izrekli narodni liberalci in bi torej vlada ne dobila večine. Narodni liberalci so se že naveličali vladnega hlapčevanja in hočejo vsaj v nekaterih zadevah hoditi svojo pot.

Italijane čaka v Afriki hud boj. Mnogobrojne čete Abisincev se jim približujejo in sicer od strani, odkar so jih najmanj pričakovali. Prvi bode italijane napal Ras-Alula. Kralj Melinik poslal je 25.000 mož Abesincem na pomoč.

Dopisi.

Z Notranjskega 11. januarja. [Izv. dop.]

(O zakupu deželne naklade na žgane pijske.) Gospod dopisnik z Dolenjskega priporoča v št. 8 „Slovenskega Naroda“, da se naj dne 23. t. m. prodajalci žganih pijske v mnogobrojnem številu v Ljubljano podajo in se tamkaj udeležujejo javne dražbe pri zakupu deželne naklade na žgane pijske. Ne pove nam pa dopisnik, na kak način naj se to vrši, kajti jaz sem teh mislij da, če tudi vsi interesi v Ljubljano pridejo in tamkaj licitujejo, po tej poti prav nič ne dosežejo. V to stvar je treba nekako agitacijo in sistem prinesiti, in to se more le na ta način doseči, da vsak posamezni okraj svojo pisano ponudbo (ofert) predloži. Ustne dražbe, kakor se pri tacihih prilikah vrše, so le samač ista „komedija“, kajti tisti, kateri je svojo pisano ponudbo stavil, nema nikakega interesa tudi ustno dražiti in sicer tako dolgo ne, dokler se njegov ponujeni znesek ne prekorači. Ti gospodje le za zabavo sem in tja kako rečejo in poslednjo besedo ima tisti veliki dražitelj, ki za vso deželo ponuja. Kadar se odprejo pismene ponudbe, vidi tisti, ki je le za jeden okraj storil ponudbo, da je njegova ponudba nižja z ozirom na ono velikih podjetnikov, ki vrhu tega še si pogojé, da velja ponudba le, ako dobé vse okraje. Tako torej ne gre, šlo pa bode, ako se moj nasvet posluša in vsak okraj ofert predloži.

Torej na nože! denite se v vseh okrajih vkupaj, pomenite se in položite svojo pisano ponudbo, katera pa ne sme nizka biti, kajti tudi „monopolisti“ bodejo vse žile napeli, da nam za prihodnjé „korajžo“ odkupijo. Ne stiskajte grošev, saj gre za našo korist in korist cele dežele. Samo toliko glejte, da ne bode dacar v vaše ponudbe nosa utikal, drugače ste na cedilu. — Ako se to vse stori, potem pa pridite dne 23. t. m. v Ljubljano in zmaga bo naša — torej na svidenje! k.

Od sv. Lorenca 4. januarja. (Kmetško bralno društvo v sv. Lorenca ob koroški železnici) Menda ga ni društva na Slovenskem katero bi se moralo s tako strastnimi nasprotniki boriti, kakor tukajšnje. Naši kruti sovražniki napeli so vse žile, da bi društvo ugonobili. A vse zlobne nakane so jim popolnem spodletele. Društvo pa se je v tem boji še bolj utrdilo, kar posebno pričajo prirejene veselice, ki so bile ravno tako lepe, kakor dobro obiskane. Želimo pa, da tudi zanjaprej vsi, ki z nami mislijo in čutijo, brez razločka, k društvenim zborovanjem zahajajo v prav obilnem številu. Prihodnje zborovanje bode dne 22. januarja t. l. pri Pernatu in se bode vršilo po sledečem vsporedu: 1. Pozdrav predsednika; 2. Cesarska pesen; 3. Slavnostni govor v spomin 40letnega vladanja Njih Velečastva cesarja Franca Jožefa I.; 4. Papeževa himna, zložil Krek, uglasbil Foerster; 5. Deklamacija v slavo zlatomašniku Leonu XIII.; 6. V „Ljubljano jo dajmo“, vesela igra s petjem v 3 dejanjih. Na občno željo drugikrat. 7. Prosta zabava

s petjem in plesom. Začetek ob 4. popoldne. Ustopnina za osobo 30 kr.

Iz Knežaka, dne 13. januarja. [Izv. dop.] Čestokrat berem v slov. časopisih poročila iz naših Pivških krajev, zadevajoča in pretresujoča naša narodna društva. Res je, ne da se prikrivati, da je narodni duh, kateri je še pred ne dolgim časom naše Pivčane tako naiduševal, da so se jeli podpirani od skušenih in veljavni mož, na narodnem polji gibati, jel ponehavati. — Može, ki so nam osnovo teh prekristnih društev priporočevali, ter k ustanovitvi istih pripomogli, odstopili so več ali manj od tega častnega dela. Strast po lastnem dobičku, mejsebojne razprtije in neka zavirljivost mej posameznimi strankami prouzročujejo te malomarnosti, pospešujejo propad našega narodnega življenja in gonijo po željah, vsled katerih se hočejo ti može sami sebe osrečiti.

Da tako žalostno. obžalovanja vredno ravnanje k dobremu izidu častne naloge, katere smo si mi Slovenci naložili, ne popelje, občutili so najprvo zavodni Zagorci in Knežani. Hvala Bogu, da se mej njimi vender še pošteat slovenski može nahajajo, katerim ni sebičnost glavni smoter njihove skrbi in brige.

Kakor so sosednji Zagorci z obilnim pohodom zadnjega občnega zbora pokazali, da njih narodna čuvstva niso še usahnila, temveč, da se hočejo z nova trdno svojega bralnega društva okleniti, tako je tudi naše „Knežko bralno društvo“ zopet oživelo, ter se ognilo katastrofi, katera mu je pretila. Občnega zbora, katerega je naše bralno društvo v četrtek 12 t. m. sklicalo, udeležilo se je lepo število starih in na novo pristopivših udov. — V odbor voljeni so bili sledeči gospodje: L. Fettich-Frankheim predsednikom, A. Domicelj podpredsednikom, J. Češnik tajnikom, A. Urbančič blagajnikom, A. Jenko knjižničarjem, A. Logar i A. Šircelj odbornikoma.

Imena novo izvoljenega odbora pričajo nam, daje isti v krepkih rokah, da se bode naše „Bralno društvo“ v bodoče bolje razcvitalo in razširjalo, saj ima pa tudi 14 slovenskih časopisov na izber, od katerih jih društvo 8 samo vzdržuje, ostalih 6 nam pa naš preč. g. župnik brezplačno prepuša. — Tudi se je bralno društvo upisalo v družbo sv. Mobora in v „Matico Slovensko.“

K sklepu izrekam srčno željo, da bi se tudi ostala Pivška narodna društva probudila. Spoznavajte, gospodje kako koristna so ista v prosep in razvoj narodne zavesti, le ta postane Slovincem krepak steber do boljše bodočnosti. —s—

Domače stvari.

Z jutrnjo številko bode ustavljen list vsem onim čast. p. n. naročnikom, ki naročnine še neso ponovili.

Upravništvo „Slov. Naroda“.

— (Pogreb Einspielerjev) bode v sredo, dne 18. t. m. popoldne ob 1/2 3. uri.

— (Na Einspielerjevo krsto) pošljejo iz Ljubljane vence: „Pisateljsko društvo“ (zastopa g. Ivan Hribar), „Klub narodnih poslancev kranjskih“, „Slovenska Matica“, „Slovenski Narod“.

— (Dnevni red XIV. seje deželnega zbora kranjskega v Ljubljani) dne 17. januarja 1888 ob 10. uri popoldne. 1. Branje zapisnika XIII. deželno-zborske seje dne 13. januarja 1888. 2. Naznanila deželno-zborskega predsedstva 3. Poročilo deželnega odbora glede zopetne zgradbe dne 17. februarja 1887. pogorelega deželnega gladišča. 4. Deželnega odbora poročilo z načrtom novega cestnega zakona in zakona o uvrščenju cest. 5. Deželnega odbora poročilo o prošnji posestnikov z Brega, Podolnice in Dobrove za uvrstitev občinske ceste z Dobrove do Zaklanca mej okrajne ceste. 6. Poročilo deželnega odbora glede dovoljenja 4% priklade na najemščino od stanovališč v mestni občini Novomeški za leto 1888. 7. Poročilo deželnega odbora glede dovoljenja priklade na pivo v mestni občini Kamniški za leto 1888 do uštetega leta 1893. 8. Tretje branje načrte zakona, s katerim se uravnava zdravstvena služba v občinah, veljaven za vodino Kranjsko brez deželnega stolnega mesta Ljubljane. 9. Finančnega odseka o Holzapfelnovi ustanovi za gluhome. 10. Poročilo finančnega odseka o zgradbi delarničnega poslopja za prisilno delavnico in o drugih naredbah glede tega zavoda, katere so se deloma že ukrenile, deloma pa jih bode treba še ukreniti. 11. Poročilo finančnega odseka: a) o splošni javni bolnici v Ljubljani; b) o zgradbi dveh oddelkov v blaznici na Studenci; c) o zgradbi bolnice za kužne

bolezni. 12. Poročilo upravnega odseka o načrtu zakona zadevačoč povračilo škod storjenih po lovu in divjačini. 13. Ustno poročilo upravnega odseka o prošnji okrajno-cestnega odbora Logaškega, da bi se mej deželne ceste uvrstila cestna črta Planina-Rakek-Bloškapolica-Ribnica, cestna črta Bloškapolica-Babnopolje in cesta iz Unice skozi gozd v Postojino. 14. Ustno poročilo upravnega odseka o prošnji okrajno-cestnega odbora Novomeškega za odpravo cestne tlake. Ustno poročilo upravnega odseka o prošnji županstva v Radečah in drugih za podporo za zgradbo Savskega mostu pri Radečah. 16. Ustno poročilo upravnega odseka o prošnji županstva Vipavskega za dovoljenje pobiranja naklade po 1 gld. 50 kr. od hektolitra piva. 17. Ustno poročilo upravnega odseka o prošnji glavnega odbora c. kr. kmetijske družbe v Ljubljani, da se prenaradi § 6. zakona leta 1878., ki ureja število plemenskih juncev.

— („Národní Beseda.“) — Danes, jutri in pojutranjem slavi češki narod v Pragi štiridesetletnico plesa „Národní Beseda“. Odbor, kateremu je pokrovitelj dr. Lad. Rieger in predsednik dr. Bedřich. Knez Schwarzenberg pravi v svojem vabilu, k slavnosti, da je „Národní Beseda“ jako velicega in imenitnega pomena za razvoj češkega naroda, ker jej gre velika zasluga za sezidanje narodnega gledališča in ustanovitev obrtnega muzeja. „Národní Beseda“ bila je nekaj časa poglavitno zbirališče vse češke inteligencije in sicer tedaj, ko ni bilo še družih združevališč. Odbor vabi vse slovanske narode, da se udeležijo slavnosti po svojih odposlancih. — Ker mi Slovenci ne bomo zastopani v njej, spominjamo se je vsaj brzojavno.

— (Telovadno društvo „Sokol“) imelo je včeraj dopoldne ob 11. uri zopet občni zbor, na katerega dnevnem redu so bile volitve. Starosto bil je jednoglasno izvoljen g. Fran Ravnikar, deželni knjigovodja, podstarosto pa, ker g. Noll nikakor ni hotel vsprejeti izvolitve, vsklikom trgovca g. Avgust Skabernè. Odborniki gg: Kersnik Ferdo, Skalé Pavl, Dečman, Medved, Kališnik Mejač in Mulaček. V pomnoženi odbor za maškerado in za slavnost 25letnice gg: Bronet, Česnik, Dežman Fran, Dražil, Drenik, Hribar Dr., Juvančič, Kajzelj P., Knez Anton, Hanuš Jaromir, Lilek Vek. Milavec A., Majar Viljem, Noll S., Pelan O., Skaberne E., Soss Miroslav, Zagorjan A., Železnikar Ivan, Vesel Rudolf, Turk Hugon. Bivšemu podstarosti g. S. Nollju, izrekla se je zahvala za mnogoletno izvrstno delovanje. Isto tako starosti g. Valentinčiču. Gosp. Zmagoslav Rohrmann podaril je društvu za slavnost 25 letnice 25 gold.

— (Kegljačka zaveza „Edinost“) priredila je preteklo soboto, kakor druga leta, svoj plesni venček „Narodnemu domu“ na korist. Kar se tiče števila, bilo je morda letos kacij 20 parov manj, kakor lani, čemur je kriva razsajajoča osepniška epidemija, vendar je prvo četvorko plesalo nad 50 parov, ples pa je bil jako lep in eleganten in plesalo se je v krasni in prostorni dvorani ob sviranju prav dobre civilne godbe do belega dne. Plesalke in plesalci so jako vesel prelepega plesa, gospodje odborniki, katerim gre za izborni „arrangement“ vsa čast, pa z gmotnim uspehom zadovoljni.

— (Čitalnica v Šiški) priredi „Vodnikovo besedo s plesom“ dne 5. februarja v Koslerjevi zimski pivarni.

— („Učiteljski Tovariš.“) List za šolo in dom.“ ima v svoji 2. letošnji številki nastopno vsebino: Otroška individualnost, Fr. Gabršek. — Strašljivi otroci. — Knjiga slovenska. — Iz šole za šolo. Kazalni uk. — Premog. — Opis šolske občine Blagovica. Sestavil Fran Marolt. — Književnost. — Dopisi. — Premene pri učiteljstvu. — Natečaji.

— (Zaradi dave) zaključiti se je morala šola v Velicah Laščah in s poukom prenehati, dokler bolezni mej šolsko mladežjo zopet ne poneha.

— (V Rudolfovem) umrlo je preteklo leto 36 osob, poročenih je bilo 12 parov, porojenih 47 otrok. V primeri z letom predpreteklim je 27 osob manj umrlo, porojen pa je bil jeden otrok več.

— (Nova cerkvena skladba) izšla je pod naslovom: 24 „Jugiranih pred-alipoiger v vseh tonovskih načinih dur-in moll-a. Za orglje ali harmonij zložil in slovenskim organistom za uporabo pri službi božji namenil Fajgelj Danilo. Op. 29. Izdalo in založilo ceciljansko društvo za goriško nadškofijo. 1887. Tisk Blasnikovih naslednikov, 24 str.

Igre so stavljene, kakor javlja gosp. skladatelj v opomni, v ekspoziciji fuge in glavni motivi, odgovori medmetki, protistavki, povratki, teme in povratki, odgovorov zaznamovani so s črticami nadravni cami. Oblika je prav lepa, glede vsebine po zadoščuj ime skladateljevo.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (192—207)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tujci:

15. januarja:

Pri Slonu: Popper, Nussbaum z Dunaja. — Walla iz Budimpešte. — Lončar iz Radovljice. — Licheller iz Trsta. — Matersdorfer z Reke. — Kuder iz Ilirske Bistrice. Pri Malič: Berlachner, Gottlieb, Buschner, Grätzer z Dunaja. — Freund iz Prage. — Wild iz Gorice. — Nosel iz Kočevja. Pri južnem kolodvoru: Steinman iz Nove vasi.

Tržne cene v Ljubljani

dné 14. januarja t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	5.85	Špeh povojen, kgr.	64
Rež,	4.06	Surovo maslo,	1
Ječmen,	3.74	Jajce, jedno,	3.5
Oves,	2.44	Mleko, liter,	8
Ajda,	4.22	Goveje meso, kgr.	56
Proso,	3.74	Telečje	52
Koruza,	5.38	Svinjsko	50
Krompir,	2.67	Koštrunovo	32
Leča,	12	Pišanec,	60
Grah,	13	Golob	24
Fižol,	11	Seno, 100 kilo,	267
Maslo, kgr.	1	Slama,	214
Mast,	66	Drva trda, 4 metr.	720
Špeh frišen	52	„ mehka, 4	430

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
14. jan.	7. zjutraj	741.86 mm.	—15.0° C	sl. zah.	megla	
	2. popol.	741.94 mm.	— 6.4° C	sl. svz.	megla	0.00 mm.
	9. zvečer	743.34 mm.	— 7.0° C	sl. zah.	d. jas.	
15. jan.	7. zjutraj	744.24 mm.	— 9.2° C	sl. zah.	obl.	
	2. popol.	743.88 mm.	— 4.8° C	sl. vzh.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	746.64 mm.	— 5.6° C	sl. vzh.	obl.	

Srednja temperatura — 9.5° in — 6.5°, za 7.0° in 4.1° pod normalom.

Dunajska borza

дне 16. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	78.05	78.25
Srebrna renta	80.20	80.45
Zlata renta	110.—	110.—
5% marcna renta	93.—	93.20
Akcije narodne banke	867.—	870.—
Kreditne akcije	268.25	268.40
London	126.90	126.85
Srebro	—	—
Napol.	10.03	10.03
C. kr. cekini	5.97	5.97
Nemške marke	62.27 1/2	62.25
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132 gld.
Državne srečke iz l. 1864	100	164
Ogerska zlata renta 4%	96	75
Ogerska papirna renta 5%	92	55
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	118
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126	25
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	99	50
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100 gld.	177
Kreditne srečke	10	19
Rudolfove srečke	120	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	202	—

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze iskrenega sočutja v naši britki žalosti pri zgubi naše prisrčne ljubljene matere, oziroma tašče in stare matere, gospe

MARJETE GERBIČ ROJ. OBREZA,

vsem onim, kateri so prišli od blizu in daleč, da so spremlili blago ranjko do hladnega groba k večnemu počitku, posebno pa še prečistili gospodom duhovnom, vsem darovateljem krasnih vencev in gospodom pevcem za gniljivo petje pri njenem pogrebu, izrekamo svojo najsrčnejšo zahvalo.

V Cerknici, dné 16. januarja 1888.

Zalujoči ostali.

(42)

Zahvala.

Za ljubeznjivo sočutje o bolezni in po smrti moje ljubeznjive hčere

DANICE,

za udeležanje pri pogrebu in darovateljem lepih vencev izrekam srčno zahvalo.

43)

Pavel Drahsler.

Hiša na prodaj.

Hiša št. 161 v Kranji s tremi sobami, shrambo, kletjo, hlevom in s prostornim dvoriščem. priprava za vsakega rokodelca ali kupčevalca, proda se pristo- voljno. (41—1)
Več pove Th. Pucher v Žabnici, Koroško.

Išče se popolnem zmožen in skušen poštni ekspeditor.

Kompetent naj se takoj obrne na županstvo ob- čine Draga, pošta Travnik, pri Rakeku. (40)

Absolviran pravnik,

kateri je vse državne izpite z dobrim uspehom napravil, išče službe pri kakem odvetniku ali beležniku. Vse drugo pove upravništvo „Slov. Naroda“. (35-2)

Odda se takoj

27—3)

prodajalna s špecerijskim blagom, železnino in usnjem na Notranjskem.

Trgovina je dobro upeljana in obstoji že nad 20 let. — Ponudbe vsprejema upravništvo „Slovenskega Naroda“.

Marijacejske kapljice za želodec,

izvrstno uplivačje pri vseh boleznih želodca.

Neprekosljive pri pomanjkanju sili do jedi, slabem zelodci, smrdeli sapi, napenjanju, kilem podiranj, koliki, želodčevem kataru, zgagi, ako se nareja pesek in pšeno ter se nabira preveč sleza, pri zlatenici, gnjusu in bljuvanju, glavobolji (če izvira bolečina iz želodca), krči v želodci, zapiranj ali zabasnanju, preobloženju želodca z jedjo ali pljaučo, glistah, boleznih na vranici, na jetrih ali zlate žili. — Cena steklenici z navodi- lom, kako se rabi, 35 kr., vel. steklenici 60 kr.

Glavno zalogo ima lekar

KAROL BRADY v Kromerizu (Moravsko).

Marijacejske kapljice niso nikako tajno sred- stvo. Njih sestavine navedene so na navodu, kako rabi, ki se prilepe vsake steklenici.

Schutzmarke.

— Pristne v skoro vseh lekarnah. —

SVARILLO! Pristne Marijacejske kapljice se mnogokrat ponarejajo in posnemajo. — Da se pristne, mora vsaka stekle- nica imeti rudič zavitek z gorejočo varstveno znamko in z navodom, kako rabi, ki se prilepe vsake steklenici, opom- niti je, da mora biti navod tiskan v tiskarni H. Gusek-a v Kro- merizu. Pristne imajo: V Ljubljani: lekar Gabr. Piccoli, lekar Jos. Svoboda. — V Postojini: lekar Fr. Baccarich. — V Škofji Loki: lekar Karol Fabiani. — V Radovljici: lekar Aleksander Roblek. — V Rudolfovem: lekar Dominik Rizzoli, lekar Berg- mann. — V Kamniku: lekar J. Močnik. — V Črnomlju: lekar Jan. Blažek. (739—14)

CACAO
in
ČOKOLADA
VICTOR SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajski razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrirano varstveno znamko in firmo. (800—47)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih de- likates, v Ljubljani pri g. etru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora)